

[Energiministeren]

fang resultatet af den historiske udvikling. Energiforsyningen er således præget af mange, meget forskellige selskabsstørrelser og selskabsformer og en relativt skarp opdeling i delsektorer, der hver for sig varetager egne interesser og hensyn. Hertil kommer, at der i dag stilles stadig større krav om effektivisering, minimering af omkostningerne og en samlet planlægning på tværs af forsynings- og forbrugssiden. Det er på denne baggrund vigtigt at være åben over for, om der kan udvikles nye samarbejds- og organisationsformer, som i højere grad kan sikre, at fremtidens krav og udfordringer imødekommes på den bedst mulige måde.

Det har blandt andet været fremført, at en øget horisontal integration mellem el-, varme- og gasdistributionsselskaber, således at der skabes egentlige energidistributionsselskaber i de enkelte regioner, kunne være hensigtsmæssig. Fordelene herved ville især være mulighederne for fælles administration og kundebetjening og de forbedrede muligheder for en sammenhængende planlægning på tværs af de traditionelle sektorhensyn i forbindelse med blandt andet udbygningen med decentral kraftvarme. På produktions- og transmissionsniveau kunne der i forlængelse heraf være tale om en sammenlægning i større enheder, måske især i forbindelse med elforsyningen.

Indførelsen af tredjepartsadgang forudsætter som beskrevet, at der regnskabsmæssigt kan skelnes mellem omkostningerne til henholdsvis produktion, transmission og distribution af el og naturgas. Dette kunne i sig selv umiddelbart tale for en øget opdeling i henholdsvis produktions-, transmissions- og distributionsselskaber.

Et alternativ til en øget horisontal integration ville naturligvis være at øge den vertikale integration, således at der på nogle områder blev skabt et øget samarbejde mellem produktions-, transmissions- og distributionsselskaber. Dette kunne blandt andet indebære visse stordriftsfordele og øgede muligheder for en overordnet planlægning og optimering fra produktions- til forbrugsled.

I forhold til energiforbrugssiden er det væsentligt at sikre, at det store potentiale for rentable energibesparelser føres ud i livet, og at dette sker på en måde, hvor mulighederne for energieffektivisering på henholdsvis forsynings-

og forbrugssiden ses i sammenhæng for at sikre den størst mulige omkostningseffektivitet på længere sigt. Det kan i den forbindelse bemærkes, at der allerede er en udvikling i gang i retning af at tilbyde »energiservice« i stedet for energiforsyning. Energiservicebegrebet kan omfatte pakked løsninger, der indeholder både energiforsyning, rådgivning om energibesparelser, drifts- og vedligeholdelsesopgaver m.v.

Der er selvsagt ikke nogen nemme løsninger på spørgsmålet om den mest hensigtsmæssige organisering af energisektoren. De forskellige muligheder må grundigt analyseres og afvejes over for hinanden i forhold til de fremtidige krav. Regeringen er af den opfattelse, at en videreudvikling eller på nogle områder måske en reorganisering af selskabsstrukturer og samarbejdsformer i energisektoren vil kunne vise sig at bidrage væsentligt til et mere effektivt og konkurrencedygtigt energisystem. Målet bør være at skabe forbedrede muligheder for, at selskaberne kan indrette energiforsyningen og arbejdet med energibesparelser effektivt og rationelt med et minimum af statslig detailregulering. De bedste resultater vil kunne opnås, hvis det inden for de overordnede politiske rammer overlades mest muligt til markedskræfterne at prioritere indsatsen af de økonomiske ressourcer.

Regeringen vil ikke trække en ny struktur ned over hovedet på de involverede parter i energisektoren, men vil opfordre selskaberne til selv – i dialog med Energiministeriet – at iværksætte et aktivt arbejde for at udvikle nye løsninger i energiforsyningen.

4. Energiforbrug og -besparelser

Danmarks samlede energiforbrug har i de senere år været stagnerende og er i dag stort set det samme som i begyndelsen af 70'erne på trods af en betydelig økonomisk vækst. Der indgår således i dag op mod en tredjedel mindre energi i skabelsen af en bruttonationalproduktet end i 1972. Udviklingen i energiforbruget indikerer, at vi i forhold til de ambitiøse målsætninger, der blev opstillet i energihandlingsplanen, er på rette vej. Målsætningen om at begrænse CO₂-emissionen blandt andet gennem energibesparelser er imidlertid en stor udfordring, der kræver en vedholdende indsats. Energiforbruget til transport er fortsat stigen-